

Lamotrigiin (S,P-Lamotr)

Kliinilise keemia ja laboratoorse hematoloogia osakond

Lamotrigiin on laia toimespektriga krambivastane ravim, mida kasutatakse partsiaalsete ja generaliseerunud hoogudega epilepsia ning Lennox-Gastaut' sündroomiga kaasnevate epileptiliste hoogude ravis. Lamotrigiin on näidustatud ka täiskasvanute bipolaarse meeleoluhäire depressiivse faasi profülaktikaks.

Suukaudsel manustamisel imendub ravim kiiresti ja praktiliselt täielikult. Maksimaalne kontsentratsioon veres saabub umbes 2–3 tunni jooksul pärast suukaudset manustamist. Plasmas on 55% lamotrigiinist seotud valkudega, metabolism toimub maksas ning eliminatsioon glükuroniseeritud kujul neerude kaudu. Ravimi keskmine poolväärtusaeg tervetel täiskasvanutel on 24–35 tundi. Regulaarsel manustamisel saavutatakse täiskasvanutel stabiilne ravimi tase veres 3–6 ööpäeva jooksul peale ravi alustamist. Lamotrigiin indutseerib mõõdukalt enda metabolismi, mis vähendab tema poolväärtusaega tasakaaluolekus kuni 25%. Karbamasepiini, fenütoiini, fenobarbitaali ja primidooni samaaegne kasutamine kiirendab lamotrigiini metabolismi, kuid valproaadiga samaaegsel manustamisel aeglustub metabolism kaks korda. Sagedasemad toksilised nähud lamotrigiini üleannustamisel on nüstagm, ataksia, nahalööbed, nägemis- ja teadvushäired.

Uuritav materjal, selle võtmine, saatmine ja säilitamine

Proov tuleb võtta vahetult enne järgmise ravimiannuse manustamist!

Katsuti	K2E/K3E-katsuti (lilla kork)
Kogus	~1 mL plasmad
Säilivus	Plasma toatemperatuuril üks päev, +4 °C juures üks nädal, -20 °C juures üks kuu

Analüüsi tegemise aeg: kord nädalas

Analüüsimeetod: vedelikkromatograafia-massispektromeetria (LC-MS/MS)

Referentsväärtused

≥ 18 a	Terapeutiline kontsentratsioon	3,0–15,0 µg/mL
	Toksiline kontsentratsioon	> 20,0 µg/mL

Näidustus ja kliiniline tähendus

Lamotrigiinravi jälgimine. Optimaalse raviskeemi leidmine ja kontroll, ravimimürgistuse diagnostika.

Jelena Beljantseva/Eliise-Rosalinda Ude

Muudetud 18.10.2023